

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.Prețurile rămân și pentru ac-
tualul format tot cele de până acum
și sînt însemnate în capul foii.Abonamentele se fac cu multă les-
nire atât în monarhie, cât și în România
prin mandate postale (Posta-utalvány —
Post-Anweisung.)Se recomandă abonarea tim-
purie pentru regulata expediție
a foii.Domnii abonenți sînt rugați a ne
comunica eventual prelungă localitatea
unde se află și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușorare pot
lipi pe mandatul postal **adresa tipă-
rită** dela fășile, în cari li s'a trimis
diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Eară un „material bun“.

Dar' de astădată foaia unguerească
nu-l primesce direct din Sibiu, ci din
Brașov. Impregiurarea aceasta își va fi
avînd și ea cauzele sale binecuvîntate,
întocmai cum își va fi avînd și aceea,
că acum nu sîntem numai denunțați,
ci ni-se mai dau și lecții de loialitate.Cu denunțările sîntem de altmîn-
trelea obișnuinți.Timp de preste patru ani de zile,
dela aparițiunea „Tribunei“ încoace
până în ziua de astăzi, întemeietorii și
susținătorii acestui diar au fost mereu
denunțați, atât în sus, cât și în jos. Pe
când în sus erau presentați drept nise
agitatori și irredentiști, ear' în jos Ro-
mânilor drept pasiviști de contrabandă
și guvernamentali, pe atunci greco-ca-
tolicilor li-se șoptia, că sînt ortodoxi
ruginiți și greco-orientalilor, că servesc
causa Blajului și mai scie D-șeu ce.Atitudinea „Tribunei“ de preste
patru ani de zile încoace însă a făcut
de minciună pe autorii „materialelor
bune“, și ar fi acum cel puțin de pri-sos să ne mai oprim la lucrurile acestea.
Cine ne-a urmărit cu atențiune până
acum, a putut să ne înțeleagă și a pu-
tut, dacă a vrut, să primească convin-
gerea, că cauza, pe care o servim noi,
e cauza tuturor Românilor fără deose-
bire de confesiune.Dar' guvernului și oamenilor sei
le vin încă și acum la socoteală denun-
țările și, îndeosebi de un timp încoace,
le place a ne aduce în legătură cu ele-
mentele extreme din România și a ne
face complicitii autorilor faimoasei procla-
mațiuni irredentiste.După-ce nu le-a succes a ne dis-
credita înaintea fraților nostri români,
ei umblă acum pe toate căile a ne com-
promite înaintea Tronului și, pentru-ca
efectul să fie și mai mare, se provoacă
chiar la vorbele, pe care Maiestatea Sa
le-a rostit cu prilegiul petrecerii sale în
Ardeal, voină și prin aceasta să arete,
cum ascultăm noi de poruncile Monar-
chului nostru.Cel mai nou „material bun“, co-
respondența ce am reprodu-o ieri din
„Pesti Napló“, afirmă înainte de toate,
că „Tribuna“ reproduce din adins arti-
colii „Unirii“, ca să-i combată la
aparență. Constată apoi, că Români
nu se vor răscula în contra Tronului,
că ei manifestează cea mai mare cre-
dință față cu Tronul și se poate că
astfel și simțesc, dar' „Tribuna“ umblă
într-o direcțiune cu atât mai primejdi-
oasă. Ea desparte Tronul de legislațiune,
de legi sancționate, ca-și-când toate
acestea s'ar fi făcut fără consentimentul
Tronului. Publiciștii români cred, se dîce
în acea corespondență, că, dacă vor re-
sturna ordinea în stat, vor face nise
lucruri grozav de plăcute Coroanei, și o
fac aceasta atunci, când nu odată au
fost advertisați din partea Coroanei, ca
să fie cetățeni buni și să țină strict la
legi. „Tribuna“ atunci ar fi loială, dacă
ar dîce cetitorilor sei: „Regele ne-a po-
runcit în Cluj și la Seghedin asta și
asta! Să ascultăm de poruncile lui!“Tendența celor ce se dîce în acea
corespondență la adresa „Tribunei“ e
vedită și ar fi o lipsă de considerare
față cu cetitorii nostri, dacă ne-am mai
demite la o polemie formală cu auto-
rul celui material și am mai repeta
ceea-ce în atâtea rînduri am dîs.Programul nostru și programul
partidului național ne precizează atitu-
dinea; pe calea aceasta mergem înainte
și sfințenia cauzei, pe care o repre-
sentăm, ne ofere garanța unei isbînde
sigure.Discursul deputatului dietal Iosif
W. Filtsch.În următoarele reproducem discursul-
program, pe care l'a rostit deputatul
dietal, dl I. W. Filtsch, în adu-
narea alegătorilor partidului național să-
sesc ai cercului electoral al Ghimba-
vului:

Onorată adunare electorală!

În locul d-lui Ioan Imrich, care
și-a depus mandatul de deputat, mi-ați
făcut onoarea a mă candida pe mine
pentru alegerea nouă, exoriscă pe 15 l. c.
Primesc onorifică candidațiune. Nu doară
închipuirea, că m'aș simți deosebit des-
toinic a corespunde acestei misiuni pe
cât de onorific, pe atât și de grele, mă
îndeamnă a primi candidatura, ci mai
mult conștiința datorinții mele, de a pune
la dispoziția partidului nostru în acest
timp critic preste modestele mele puteri,
ori-cât ar fi ele de neînsemnate. Eu sînt
prea bine încredințat despre aceea, că
îmi lipsesc multe însușiri luminoase, care
se recer dela un deputat dietal. De altă
parte însă sînt și despre aceea conșciu,
că în raporturile noastre mărginite e
foarte greu a afla bărbați, care întru-
nesc în sine toate însușirile recerute dela
un deputat, care au o poziție socială în
toate direcțiunile cu desvîrșire indepen-
dentă, o astfel de poziție socială, care
le permite totodată a se dedica în un
șir mai lung de ani numai și numai
misiunii lor de deputați dietali, fără a
fi jigniți de legăturile ocupațiunii lor lo-
cale și ale relațiunilor familiare. Și eu
sînt departe de a întruți toate acestea
însușiri, și de bună seamă poziția mea
independentă și încrederea în fidelitatea
mea față cu principiile ce profesez și în
rîvna mea de a-mi împlini datorințele,
prelungă lipsa de candidați și mai potri-
viți, va fi îndemnat pe comitetul elec-
toral al partidului popular germano-să-
sesc din Țeara-Bârsei și acum și pe ono-
rata adunare electorală a mă proclama
de candidat pentru apropiata alegere de
deputat dietal.Toate acestea însă sînt afaceri, care
privesc încrederea, convicțiunea și pro-
pria apărare a d-voastre.Din contră e datorința mea să vă
dau deslușiri exacte despre aceea cum
cuget eu, să reprezente interesele patriei
comune, în teresele poporului săsesc, in-teresele Țerii-Bârsei la cas, că ați fi apli-
cați a mă trimite în parlament ca re-
presentant al d-voastre.Cred, că nu este lipsă să permit,
că stau cu totul pe terenul programului
partidului săsesc, cum s'a formulat acela
la Brașov în Iunie 1881 și s'a confirmat
la Sibiu în 1884 și 1887. (Aprobare.)
Ca președinte al comitetului din cercul
partidului săsesc-german al Țerii-Bârsei
totdeauna am pășit pentru stricta ținere
la acest program de partid, pe terenul
publicistic, ca redactor al organului nostru
de partid „Kronstädter Zeitung“, am
luptat necurmat pentru ajungerea scopu-
rilor programului nostru de partid
— deși prelungă politica de astăzi a
guvernului, durere, fără reușită. Dela
confirmarea acestui program în adunarea
comitetului central al partidului săsesc
în Sibiu, la 13 Aprilie 1887, nu s'a
schimbat nimic în relațiunile politice ale
patriei noastre, în ținuta guvernului și
a maghiarimii preste tot față cu po-
porul nostru. Prin urmare nici astăzi
nu există nici un motiv să ne abatem
cât de puțin dela programul nostru de
partid. (Aprobare.) De sine înțeles deci:
eu mă voiu alătura la fracțiunea opo-
zițională a deputaților partidului săsesc
și în societate cu aceasta voiu cerea să
lucrez, ca gravaminele noastre întemeiate
să înceteze odată, pretenșiunile noastre
justificate să se împlinească odată. (Apro-
bare.) Și dacă, pentru timpul cel mai
apropiat, ajungerea acestui scop încă
nu are prospecte, totuși nu vom părăsi
nădejdea, că prelungă o consecventă per-
severanță mai pe urmă tot va reuși. Și
dacă odată guvernul începe să dove-
dească și prin fapte, că e dispus a în-
lătura gravaminele noastre cele mai
amare, atunci nu voiu fi eu cel din urmă,
care va fi gata a da mîna spre împă-
care unui guvern preventiv.Acesta este, on. adunare electorală,
punctul de vedere general, de care mă
voiu ține eu în apărarea programu-
lui nostru de partid. Dar eu voesc să
expun acum mai exact ce țin eu, că e
indispensabil spre a se ajunge la o împă-
care între partidul poporului săsesc și
guvernul. Când vorbesc de „guvern“,
eu totdeauna înțeleg un astfel de „gu-
vern“, a cărui politică pe toate terenele
vieții de stat este de așa, încât fie cel
actual, fie altul, care îl va succede, nu e
în contrast flagrant cu principiile no-
astre vederi și principii politice. Pen-
tru-că eu nu țin să fie cu totul exclusă
eventualitatea, — deși foarte neverosi-
mil, — că însuși guvernul actual în vii-
tor ar pute lua o așa direcțiune, care
corespunde mai bine cu principiile no-
astre politice generale, decât direcția ce
a urmat până acum.Revin acum la inomisele postulate
ale unei împăcări între partidul popo-
ral săsesc și guvern. Pe programul
meu nu voiu să scriu dorințe nereali-
zabile. De aceea nu voiu stărui ca să
se restituie vechia noastră constituție mu-
nicipală, nimicită prin art. XII din anul
1876, deși — asigurată legal prin §§.
10 și 11 ai Art. de lege XLIII din an-
ul 1868 „despre regularea detaliată a
unirii Transilvaniei cu Ungaria“, —
prin abrogarea unilaterală din anul
1876 ni-s'a făcut amară nedreptate.Nu voiu stărui nici pentru abro-
garea Art. de lege XVIII din 1879
„despre propunerea limbii maghiare în
școalele populare“ și a Art. de lege XXX
din 1883 „despre școalele medii și cua-
lificațiunea învățătorilor lor“, deși am-
bele legi sînt în contradicțiune cu legea
pentru naționalități și trec departe preste
măsura cuvincioasă a prerogativelor ce
ar compete limbii maghiare ca limbă a
statului.Ce țin eu însă de o condițiune ne-
încușurabilă la o împăcare a parti-
dului popular săsesc cu guvernul este
stricta și conșciunțioasă împlinire a le-
gilor existente și anume a acelora, care
fac posibilă subsistența noastră națio-
nală, în prima linie așadar Art. de lege
XLIV din 1868 despre egala îndrep-
tărire a naționalităților. (Aprobare.)
Aceasta lege pentru naționalități a acor-
dat limbii maghiare, ca limbă a statu-
lui, prerogative foarte extinse, după pă-
rerea mea, mai extinse prerogative de-
cum ar fi fost reclamate prin unitatea
statului și prin administrațiune. Dar' pre-
rogativele sînt exprese în lege și noi,
Sașii, din vechime sîntem dedați a re-
specta legile. De aceea ne-am și împri-
etenit cu prerogativele acordate prin
lege limbii maghiare și ne-am mulțu-
mit cu drepturile restrinse ce aceeași
lege le acordă limbilor nemaghiare din
țeară. Acestea sînt cea mai mică mē-
sură, de care au lipsă ne-Maghiarii în
privința limbii spre conservarea lor națio-
nală. Durere însă, conșciunțenii nostri
maghiari și guvernul maghiar însuși și
organele lui nu sînt animați de aceeași
respectare a legii, de care sîntem noi
Sașii. Drepturile acordate prin legea
de naționalități limbilor nemaghiare,
toamai pentru aceea sînt în multe ca-
suri numai pe hîrtie, în faptă însă nu
se respectează și respectivele prescrie ale
legii pentru naționalități în multe puncte
se calcă în picioare de organele guvernului.Aceasta regretabilă faptă compli-
nită v_e este tuturor cunoscută, cred însă,
că trebuie să vă revoc în memorie ca-
surile singuratiche, în care legea pentru
naționalități e pe față călcată de gu-
vern și de organele lui.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Divorțuri regesci.

Încă nu se scie ce s'arînt poate să aibă
conflictul dintre Milan și Natalia; poate-că în
ceasul cel mai din urmă totuși îi va succede
regisorului din Belgrad să îmbunătățească
finea acestei drame și asprul cuvînt „divorț“
să-l înlocuească cu o despărțire provisoră.
Dar' ori-cum se va fini cîntecul, sensul tot
același rămîne și deja putem însira pe juve-
nica regină a Sêrbilor în lungul catastich al
reginelor divorțate, ale căror tragedii de căsă-
torie sînt scrise de multe-ori cu fer și sânge
pe paginile istoriei.Regine divorțate! Istoria cauzelor in-
terne și externe ale căderii unor regine divo-
rțate e atât de variată în lupte, suferințe și
amaruri, ca și viața însași. Multe căsătorii
regesci, încheiate din aplecare și dragoste,
ca aceea a lui Napoleon cu Josefina la începutul
secolului nostru, ori aceea a lui Ludovic
XII. cu trei veacuri mai înainte, au fost
desfăcute prin resoane de stat. În alte casuri
de divorț regesc, a jucat rol infidelitatea pre-
supusă ori dovedită a soției, ear' de alte
ori corupțiunea, sensualitatea ori schimbarea
bărbațului. Au fost și de aceea casuri, — cum
n'ai putut să crezi dela un rege, — când adevē-
rata cauză a divorțului era pofta de zestre,
de bani ori de pămînturi.Egoismul ofensat, mândria femeiască
încă au jucat rol în acestea drame casnice,
exemplu avem pe marele reformator al im-
periului rusesc, înainte de asta cu două sute
de ani, pe Petru-cel-mare, care s'a despărțit
de nevastă-sa Eudoxia din cauze oare-cum
analoge cu acelea, de care este condus regele
Milan. Țarevna voia să facă politică înaltă,
era contrară planurilor de reformă ale bār-
bațului ei, în vreme-ce era cea mai bună
prietină a celor mai primejdioși inimi ai lui
Petru, a Strelitzilor. Din acestea pricini ea a
trebuit să părăsească tronul și, încă trăind
Eudoxia, la coroană a ajuns fata unui țeran
din Marienburg, frumoasa Marta, ca împē-
teasă numită Catarina I.Aproape în în toate casurile de divorț
regesc, bărbatul a fost acela, care a luat ini-
țiativa; un singur cas cunoaștem în istorie
când a fost femeia aceea, care a nisuit și i-a
succes să se divorțeze de bărbatul seu. Dînsa
a trăit în secolul IX. și e curagioasă și ad-
mirabila femeie Richarda, soția lui Carol III.
Grosul. Indignată de calomniile bărbatului
seu, care o suspiciunea de necredință cu fostul
seu cancelar, ea aduse cazul înaintea scaunului
papal și a lăsat să o divorțeze.Fiecare epocă, fiecare secol scie povesti
despre astfel de nenorocite regine, aproape
fiecare familie domnitoare a îmulțit galeria.
În evul vechiu cel mai însemnat divorț a fost
acela al lui Alexandru-cel-mare de soția sa
Roxane, pe care o părăsi cuceritorul mace-donic pentru de a se căsători a doua-ora cu
Statara, fîca regelui persic Dariu Codomanul.
De altcum în vechime divorțurile
regesci creaceau ca bureții: când unui rege
nu-i plăcea de regină, o trimetea frumușă
acasă la tată-seu, fără multă ceremonie. Ur-
mările acestor divorțuri, computeate tot câte
90 la 100 de căsătorii, erau răboaiete, care de
multe-ori au adroit imperii întregi și au șters
dinastii mari de pe fața pămîntului.Așa a fost până în evul mediu. Chiar
Carol cel mare, acest puternic bărbat, chiar
el a purtat trei răboaiete și a nimicit trei im-
perii numai din motivul, că socrii sei au tă-
bărit pe dînsul, după-ce Carol avea datina
să-i trimită nevestele la „iubiții sei socri“,
ori dacă nu voia să facă așa, trimetea „brevi
manu“ pe nevastă-sa în mănăstire. Și a avut
multe neveste Carol; istoria lor ar forma o
carte cât de voluminoasă. Întăiu a avut pe
Desiderata, fîca regelui din Lombardia, s'a
despărțit de ea și s'a căsătorit cu Hildegarda,
născuta ducelei Godofrid de Suevia, dar' nici
ea nu i-a plăcut și astfel s'a căsătorit cu
Fastrada, fata comitelui Radolf, și până încă
toate trei erau în viață, Carol s'a înamorat și
s'a căsătorit pentru a patra oară cu Alemana
Luitgarda. În aceasta privință — dar' nu
mai în aceasta una — îi sēmēna lui Carol
nepotul seu Lothar II, împēratul Franconiilor.
În anul 855 el se căsătorește cu Teuthberga,
fîca comitelui Hubert de St. Maur, după doi
ani însă se desparte așa numai din senin detinēra și frumoasa împēratēasă, ca să iee de
soție pe prințesa Walrada.Cronica veacului XI. ne povestesc de
două divorțuri regesci. Una a Capetîngului Filip
I. din Franția și a doua a regelui Briților
Ioan-cel-fără-de-țeară. Filip era căsătorit cu
Bercha de Flandria, dar' el era nebun de în-
amorat în nevasta comitelui Fulco d'An-
gers. Papa nu voia să-l despărță de Bercha,
câci trebuia să despărță și pe comite de
nevastă-sa, pentru-ca Filip s'e o poată lua:
deci Filip a silit parlamentul țerii să-l divo-
rțeze și apoi s'a cununat cu nevasta comite-
lui. Dar' Papa a ridicat anatēmă contra ace-
stui călcător de lege și bietul Filip, de frica
Papei, a lăsat după câteva luni pe a doua
nevastă și s'a căsătorit a treia-ora, cu cine?
Cu nevasta cea dintăie, cu Bercha! Puține
decenii după asta a urmat divorțarea lui Ioan
cel-fără-de-țeară de soția sa Hadvisa, fîca du-
celei de Gloucester. Ioan, acest monstru înco-
ronat, care, după o sentență contimporană, chiar
și iadul îl necinstia cu prezența sa, era un
om de tot caprițios. Odată, venind în perple-
xitate din lipsa de bani, și-a pus ochii pe
domnișoara Isabela de Angoă, care era o Fran-
ceză de tot avută, și așa el s'a despărțit de
Hadvisa ca să-și iee o soție cu zestre mare.În secolul XII. s'a divorțat Ludovic VII.
din Franția, numit „la jeune“. El a avut tot
dreptul, căci nevastă-sa Eleonora de Planta-
genet era cea mai coruptă femeie în Franția,
o adevērată Mesalină a evului mediu. Om deomenie nici Ludovic nu era; supușii sei erau
vechin nemulțumiți cu dînsul și mai virtos
erau nemulțumiți pentru fapta lui dela „Le
Witry“, unde el a lăsat să se arță de vii în
foc 12 mii de oameni. Dar' când au auzit
supușii, că a alungat pe Eleonora, toți s'au
bucurat, dar' a fost o bucurie fatală, căci divo-
rțul a avut urmări dramatice pentru Fran-
cia. Divorțata regină s'a căsătorit în 1152
cu regele Angliei, care a pretins dela Ludo-
vic zestrea reginei, Aquitania cea avută. Lu-
dovic n'a dat-o, Englezii au pornit răboiu și
aceasta dramă de căsătorie s'a schimbat în-
tr-o tragedie a popoarelor; pentru Eleonora s'a
încins răboiul de 300 de ani între Anglia
și Galia! (Va urma.)

Dina munților.

(Urmare.)

III.

Dela Rîul-de-moară nu e departe Rete-
zatul. Retezatul e vestit de urși și căprioare,
și pentru aceea aici în tot anul se fac vînă-
toare mari, ear' pentru perspectiva minunată
ce și-se întinde înaintea ochilor stînd pe vir-
ful lui, în fîcure vară e cercetat de turiști
curioși și însuflețiți de regiuni poetice. Pe
virful lui neaua nu se mai topește nici chiar
în mijlocul verii, fiind cel mai înalt munte în
Carpații de sus. De aici veți spre apus și-
rul de munți despre Bănat, cu piscurile lor
albe și sure, cum e Gugu, Virful Petri, Nedea

§§. 7—12 ai legii pentru naționalitate asigură limbilor nemaghiare anumite drepturi pe terenul de administrație justiției (§. 13, care proclamă limba maghiară ca limbă exclusiv oficială a judecătorilor regesi prin §. 6 lit. d. Art. de lege IV. din 1860 s'a restrins expres numai la judecătorii mai înalte). Aceștia (§§.) însă în praxă sunt cu deservire ignorați. Rugărilor scrise în vre-o limbă nemaghiară se resping din partea celor mai multe judecători de prima instanță; judecătorii folosesc exclusiv limba maghiară atât în rezoluțiuni, cât și în purtarea proceselor verbale, în pertractările procesuale, ca și în pertractările finale penale, și astfel se întâmplă, că populația nemaghiară primește exclusiv rezoluțiuni și sentențe numai în limba maghiară, ba — *horribile dictu!* — la cele mai multe judecători se ține pertractarea finală, care se tractează poate despre viața și moartea acusatului, în o limbă pentru el cu deservire neînțeleasă. (Aprobare). Pledoarele procurorilor reg. și ale apărătorilor la toate judecătorii trebuie să se țină în limba maghiară, fără ca aceasta normă, introdusă pe calea ordinațiilor, să fie întemeiată în lege. Cărțile fundare în sfârșit în contra §. 11 a legii de naț. preste tot se poartă exclusiv în limba maghiară.

De asemenea, deși nu chiar așa de rău, este pe terenul administrației autonome interne.

Prin §§. 2—6 și 20—24 ai legii de naționalitate, limbilor nemaghiare li se recunosc unele drepturi, care în praxă prea adese-ori nu se validează. În contra §. 22 comunele sunt constrînse în cele mai multe cazuri a se folosi de limba maghiară în raportul lor cu guvernul statului și cu propria lor jurisdicție. În contra §. 5 al leg. pentru naț. în afacerile interne oficiale, încă de mult, sub nici o împregiurare nu e permis oficialilor întrebarea vre-unei limbi nemaghiare. Tot asemenea în corespondențele oficiale cu comunele, reuniunile, privații ș. a. nu e permis oficialilor a se folosi „după puțință” în sensul §. 6 leg. pentru naț. de limba acestora.

Conform §§. 14—16 legea pentru naționalitate, corporațiile și organele bisericesci determină ele de ele limba lor oficială. Totuși în timpul mai nou sunt silite a se folosi de limba maghiară în expedițiile lor oficiale, dacă voesc să se folosească de eliberarea de porto, asigurată lor prin lege.

§. 17 al legii de naționalitate hotărăse, că limba de instrucție la școlile de stat se determină prin ministrul instrucției și adaugă expres, că ministrul e obligat a îngriji după puțință, ca cetățenii ori-cărei naționalități din țeară, dacă locuiesc în masse mai mari laolaltă, să se cultive în limba lor maternă. Cu toate acestea, oare determinat-a ministrul de instrucție barem numai pentru o școală de stat altă limbă afară de cea maghiară?! Din contra! Limbile de propunere, care mai înainte erau în us la numeroase institute de învățământ nemaghiare, sînt scoase din toate institutele statului și

prin presiune și din nenumerate școale confesionale. Și, nu e destul cu atăta: Ministrul instrucției continuu întemeiază școale de stat cu limba de propunere maghiară între populațiile nemaghiare, unde sînt deja numeroase și excelente școale nemaghiare, deși nu este nici o necesitate, ci singur numai în scopul maghiarării.

§. 23 al leg. de naț. recunoaște fiecărui cetățean dreptul, de a-și înainta petițiunile sale în limba sa maternă guvernului statului și organelor lui. Cu toate acestea, receptoratele regesi cer în timpul mai nou dela toată lumea cuitanțe în limba maghiară.

§. 27 al leg. de naț. garantează egala îndreptățire a naționalităților la ocuparea oficiilor. Vă este din destul cunoscut cum stă lucrul în aceasta privință, în ce chip revoltător se preferă naționalitatea maghiară,

(Va urma.)

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Festivitățile ce se vor arangia în Rusia din incidentul întrevederii celor doi împărați consistă, după-cum spune „Kölnische Zeitung”, dintr-o paradă de flottă, o retragere mare cu musică, o paradă de trupe în Krasnoie-Selo și o revistă în tabăra de acolo. Întimpinarea are să fie grandioasă și cheltuelile se vor urca la un milion de ruble. Punându-se asemenea lucruri în perspectivă, observă „Die Post” din Berlin, e probabil, că festivitățile vor exclude cu deservire pertractările politice.

Aceștea sînt de altminteala păreri, care nu conglăuesc de loc cu împărțirile ce veneau mai șilele acestea din Berlin, că împăratul Wilhelm și-ar fi exprimat mai în urmă speranță, că visita lui în Petersburg va promova afacerea păcii europene. „Vossische Zeitung” află, că călătoriei împăratului german la Petersburg a premers un schimb de acte diplomatice, care au fost adresate la Roma, Viena și Petersburg. Cestiunea bulgară, se țice, nu va fi atinsă cu prilegul acestei întrevederi. Se vorbește în sfârșit, că în cercurile politice din Petersburg s'a răspândit scirea, că contele Șuvaloff, ambasadorul rusesc de până acum în Berlin, e luat în combinare de fiitor ministru de externe rusesc.

Reîntorcându-se dela Petersburg, împăratul Germaniei se va abate și pe la Stockholm și Kopenhaga, spre a cerceta pe regii din Svedia-Norvegia și Danemarca. Notificarea oficială a acestor vizite s'a expedit deja curților respective.

Serbarea națională franceză a decurs conform programului și fără nici o conturbare mai remarcabilă. Duminecă seara a fost un banchet pe „Câmpul lui Marte” și aci președintele republicii Carnot s'a adresat către primarii de față cu următorul discurs:

D-voastre ați venit spre a întări unitatea națională; vă mulțumesc pentru aceasta în numele guvernului. Festivitatea încoronază două șile frumoase. Ieri a fost glorificarea marelui cetățean, care a încorpo-

rat apărarea pământului național și onoarea națională. Astăzi ați vădit armata, care e atât de tare și disciplinată, că, biziindu-se în conducătorii ei, pătrunși de sublima ei misiune, trebuie să inspire țerii încrederea în siguranța ei și înafără încredere în pace. D-voastre veți duce de aici adîncul sentiment, că destinele Franței sînt strîns legate de cele ale republicii. Este tocmai un secol, de când Franța a fost de asemenea laolaltă frățescă împreună, spre a propovedi solidaritatea națională. De aceeași sentimente să fiți și acum pătrunși! Nimic n'ar înveseli mai mult pe Francezi și nimic n'ar întări mai mult patria!

Petreerii reginei Natalia în Viena nu se atribuie nici un caracter politic, cel puțin până atunci, ori-când regina însăși se reține dela ori-și-ce acțiune politică.

Într-o depeșă ce o primesc din Constantinopol diarul „Daily News” se împărțese, că Porta ar fi sondat unele puteri în privința intenției ei, de a ocupa Rumelia-orientală, dar' din Viena ar fi primit răspunsul, că Austro-Ungaria n'ar permite intrarea trupelor turcesci în aceea provincie. „Pester Lloyd” nu dă creșmînt acestei sciri, fiindu-i cam curios, cum vine acum Porta să ceară ceea-ce i-s'a acordat acum sînt doi ani, dar' nu a făcut întrebare de ea.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNA”.

De lângă Hațeg, Iulie 1888.

E timpul ferilor de vară, pe care cei mai mulți, după o muncă oboșitoare, și-l folosesc pentru a se recrea atât trupește, cât și sufletește.

Au lipsă particularii de recreare în acest timp al ferilor de vară și toți după puțință îndeplinesc aceasta lipsă în cercul și modul, de care dispun.

Întocmai ca particularii, toate corporațiile, asociațiile și instituțiile cu scopuri nobile și sublimă, ca membre și organe dătătoare de viață ale unei națiuni, folosesc bine acest timp al ferilor de vară, pentru-ca să-și astringă spriginitorii lor, ca toți laolaltă fiind și lucrând, să-și numere puterile, să-și măsore pondul, să privească înapoi la: Ce a îndeplinit? Și se caute înainte la: Ce e încă de făcut? Care sînt pedecile? Cum se pot învinge acelea?

Cu bucurie cetim și vedem în organe de publicitate foarte multe avizuri și convocări de adunări generale, de constituii etc.

Se adună deci, operează lucruri bune și plăcute lui D-șeu și oamenilor, își petrec, pun un obol pe altarul națiunii, din care fac parte, și apoi se depărtează mulțumiți cu sine, că au mers cu un pas mai înainte.

Așa se face în toate părțile țerii, ear' rodurile și rezultatele binefăcătoare se cunosc, firește, amersătură străduinții, cu care sînt încreșcuți conducătorii acelor mișcări.

Da! De bună seamă, căci condițiunea „sine qua non” pentru progresare e străduința, ear' străduința pentru a conlucra la luminarea și înaintarea unei națiuni se naște din conștiința națională.

Și la noi, la poporul român, unde conducătorii naționali în grad mai mare sînt pătrunși de conștiința națională, acolo se ved progresa frumoase, se vede binecuvîntarea lui D-șeu, ear' unde conducătorilor le lipsește acea conștiință, terenul națiunii române din aceea parte e părăginit, în loc de roduri se vede numai polomidă și poporul cu ale lui e bătut de D-șeu, suferă acum și mult va trebui să mai suferă până se vor ispăși păcatele conducătorilor lui naturali.

Nu mai înșirăm dovezi, deoarece ori-șicine, după o cercetare minușioasă, se va convinge pe deplin despre adevărul aserțiunilor noastre.

O singură dovadă totuși punem înaintea ochilor cetitorilor „Tribunei”, un teren român părăginit, o cale crescută cu earbă, o grădină maiestooasă, lăsată dobitoacelor, o turmă frumoasă, lăsată pradă ferelor sêlbatică, e tocmai ținutul Hațegului din punct de vedere românesc.

Cum?

Lăsăm pe de altădată a discuta în special asupra acestei teme, căci e destul deocamdată în general.

Toți orbecăm în întunec, luptându-ne singuri fără succes, nu ne putem deștepta, nu ne putem organiza, nu ne putem înălța, sîntem cuprinși de ginți străine — inimice nouă, — ear' noi, prin lașitate și neinteresare în acestea împregiurări vitrege, am ajuns se fim cu ochi, însă fără vederi, neîncatenăți cu lanțuri de fer, ci de servilism; am ajuns se fim inferiori și supuși altor neamuri din ținutul nostru.

Ne-am pierdut valoarea noastră în acest ținut curat românesc, ne-am lăsat huliți și desconsiderați, ne-am pierdut demnitatea, ne-am

perdut puterea, n'am păstrat și cultivat talentul dat de stăpînul ginților, l'am aruncat de nevrednic, cu un cuvînt, sîntem umiliți pe toate terenurile și acum noi cei mai tineri, la vederea adevăratei stări de lucruri, plîngem cu amar și ne tîngum, căci nu simte nimenea durere ca durerea noastră.

Și cine poartă vina aceasta?

Cine altul decît inteligența română, dar' nu toată, ci numai aceia dintre ea, care și-au însușit și monopolizat rolul de conducători, care prin neactivitatea lor de mai mulți ani au înădușit simțul de propria valoare a noastră, care s'au retras de pe terenul căștigat cu multe sudori și sacrificii, cărora nu le-a lipsit numai unitatea voinții, ci chiar voința de a lucra ceva bun și folositor pentru națiunea română din aceasta parte, și care se luptă numai pentru interese particulare momentane.

Perirea ta din tine Israele!

Avem popor numeros, care e bun, ascultător și până acum nescricat, avem inteligență frumoasă pe la sate, avem și Români cu mîndrie și putere în mijlocul cercului, în Hațeg, toți aceștia așteaptă vre-o mișcare, așteaptă lumina, așteaptă baremi aurora, înzadar e însă așteptarea, căci n'avem conducători energici, însuflețiți și cu conștiință națională. Ar fi nise conducători firești — cu numele, — dar' oh! Doamne! când se vor trezi din letargie? Când își vor ispăși păcatele lor de mai mult de un deceniu!

„Nu e nimic” ar fi răspunsul ce l-am da acelor, care ne-ar întreba ce este bun și folositor pentru națiunea română din ținutul Hațegului? Nu e nimic românesc, elementul românesc e umilit, puterea lui e slăbită, viața lui e amărâtă.

Strigatu-s'a destul pentru redeșteptare, eată sîntem ajunși și în timpul ferilor de vară, când toți lucră, toți se adună, se organizează, își reînosec puterile, inspiră încredere în cei posimiți, numai ținutul Hațegului se pare a fi mort, căci dorm conducătorii lui.

Tocmai și în public au eșit la iveală defectele și ranele, care rod la organismul națiunii române din ținutul Hațegului, preinșii conducători însă au tăcut, s'au ascuns sub tuță și prin un organ al lor au mutat cununa de prim conducător de pe capul unuia pe al altuia, dar' nici unul n'a avut curajul civic și bărbăția adevărată să ese la lumină, să strige se așim, să ne spună se sim numai noi cei interesați, ci toți Români: Eu sînt capul vostru, veniți lîngă mine, ce e drept, m'au ales puțin, dar' uitați, că merit încrederea voastră, căci eată ce am lucrat! În loc de a combate rîul, acel organ nu s'a sfiit a plesni adevărul în față, a-l nega și apoi a capitula „cu onoare”.

S'a ventilat în public și ce ar trebui să se facă și eată ferile de vară vin și trec, dar' nimic nu se aude se se facă.

Tot momentul e scump, deci, d-lor priorități din Hațeg, nu perdeți vremea, luați exemplu dela alte centre de viață, pașiți înainte, chemați-ne se venim, organizați-ne se fim un trup și un suflet, ca ori-unde s'ar ivi un pericol sau vătămare națională, cu puterile noastre, între marginile strîmte ale legii, se ajungem și noi unde au ajuns alți frați de ai noștri.

Fiți siguri, că numai începutul va fi greu, dar' perind indiferentismul, multe vom pute face, căci și D-șeu e cu noi!

Șoști ce trebuie să faceți! de mult ați promis că veți face, dar' ați tot lăsat de pe o și pe alta.

Multe am mai pute țice, dar' finim deocamdată, așteptând se vedem ce va mai fi.

Mai mulți.

CRONICĂ.

Avansament extraordinar în armată. În cercurile militare se vorbește, că în 18 August, din incidentul șilei nasterii a Maieștii Sale, se va face în armată un avansament extraordinar.

Ministerul de culte și instrucție publică aduce la cunoscință, că între cele două examene de stat juridice are să fie un interval de cel puțin trei luni; intervalul acesta totuși poate fi scurtat în cazuri excepționale prin colegiul profesorilor, dar' nu sub șese săptămîni.

În contra emigrărilor în America. Ministrul de culte și instrucție publică a emis către toate ordinarietate episcopesci din țeară o ordonanță, ca acestea prin preoți și învățatori să impedeze emigrările, deslușind poporul, că făgăduințele de munți de aur, ce le fac pe acuns agenți anumiți, sînt minciuni goale și emigranții ajung de regulă în America în scurt timp în o stare miserabilă, deamnă de compătămire. Învățătorii, care totuși vor sprigini pe asemenea agenți, se fie trași la cercetare disciplinară și pedepșiți.

Incendiu. Ieri între oarele 9 și 10 a ars în comuna învecinată Gușterii un grajd la ospătăria comunală.

Încercare de sinucidere. O servitoare s'euiancă a sărit ieri dinimeată în canalul dela moara Obreji; nise humina din apropiere au scos-o, se înțelege în viață, din apa puțin adîncă.

Tineri din Cluj la Kossuth. „Erdélyi Hiradó” din 14 l. c. scrie: „Am amintit deja în diarul nostru, că cei patru universitari din Cluj, care au fost la Bologna, la reîntorcere au făcut o vizită la Kossuth și au fost foarte bine primiți. Tinerii noștri au sosit în 4 Iulie la marele nostru patriot. Conduși de profesorul Dr. Victor Concha au fost prezențați marelui bărbat. Kossuth i-a pofit la masă și a stat cu dîșii de vorbă până la 3 oare d. a. A vorbit despre lucrurile din țeara noastră și mai ales despre activitatea kultur-egylet-ului ardelean, a cărui lucrare o urmărește cu multă simpatie; a vorbit despre cestiunea naționalităților noastre și despre supremația limbii și a spiritului german ce a observat cu părere de rău, că se arată pe toate terenurile vieții noastre publice și întru aceasta vede marele patriot unul din cele mai amenințătoare primejdii pentru patria noastră.”

Țiganii din Cluj s'au încierat Sămbătă seara la bătaie și atăta s'au pârui, încât poliștii au cerut ajutorul gendarmilor și gendarmii ajutorul soldaților, ca să poată pacta cu răboșnicii Faraoni. Cât e de largă și de lungă partea orașului numită „czigányos”, toată a fost schimbată în teatru de luptă și Țiganii, toți până într'unul, și-au apărât „moșia” și „onoarea” cu corturi de ploaie, cu păpuși, cu clește și ciocane, căci acestea erau armele vitejilor; încierarea a fost sângeroasă, mulți Țigani au rămas răniți pe câmpul de bătaie, vre-o câțiva au fost duși în spital. Chiar dintre poliștii și gendarmii vre-o câțiva sînt cu capetele sparte. Causa bății Țiganilor a fost o sfadă iscată la joc de cărți. S'au prins de cap atîntu doi, apoi au sărit alții și alții, au alergat femeile și copiii și s'au amestecat la trînteală cu toții, și-au rupt hainele, de altcum și așa rupte, și se băteau goli ca Indianii, lărmuind într-o formă de gîndiași, că pere Clujul. Causatorul acestei revoluții, Simeon Gyula, a fost predat deja Sămbătă seara tribunului.

Întîlnirea împăraților. După cele mai nou informații întîlnirea împăraților Germaniei și Austriei va avé loc numai la toamnă și fără nici un caracter politic. Cestiunile politice se vor regula între Bismarck și Kálooky la Friedrichsruhe. Întrevedere se va întocmi așa, ca prințul moștenitor Rudolf să vină la Berlin pentru a duce din partea Monarhului învitate la vînătoreala din toamnă a curții vîeneze.

Un plan de căsătorie. Între oaspeții, care au se vină la Ischl cu ocaziunea șilei onomastice a Maieștii Sale, are să fie și principele-regent al Bavariei. După-cum se scrie este vorba, ca din incidentul acesta se se împlinescă o dorință a împăratului. Prințesa Elisaveta a Bavariei, cea mai mare fiică a arhiducesei Gisela, care acum e de cincisprezece ani, ar fi destinată de a se fi-danta cu vîrul sau, principele Ruprecht, moștenitorul tronului bavarez.

Ex-generalul Maican — după-cum spune „Epoca” — a fost grafiat de M. S. regele de restul pedepsei.

Un dar prețios. În șilele acestea a sosit în Berlin din Italia, dela regele Humbert o cunună de aur curat, pentru a împodobi mormîntul împăratului Frideric. Două ramuri de stejar sînt legate de cunună cu o fașie asemenea de aur; ear' fașile poartă inscripțiunea: Umberto, regele Italiei, celui mai bun amic al meu, regelui și împăratului Frideric al III-lea. Cunună este eșită din mîni de artiști. Marți după ameași a plecat ambasadorul Italiei contele de Launay la Potsdam, ca să depună, la ordinul regelui Humbert, cunună pe șierul împăratului Frideric al treilea.

Marea ducesă de Baden. Sora decedatului împărat Frideric suferă de o boală de ochi, în urma căreia este de tenut o totală orbire.

Asilul „Elena Doamna.”

(Împărțirea premiilor.)

Am asistat la o adevărată serbare școlară. O asemenea serbare, ca cea din 15 l. c. dela asilul „Elena Doamna”, ar fi un ce fără interes, dacă publicul nu ar vedé decît distribuindu-se coroane și cărți, nu ar auți decît un discurs al directorului, cu expresii măgulitoare la adresa corpului didactic și elevilor, și câteva arii întonate de o musică militară.

Asilul însă de mult a luat o direcțiune ca aceasta cu totul deosebită. Publicul, care vine se asiste la aceasta serbare școlară se întoarce mulțumit de ceea-ce a vădit și a auțit. De mult nu vîțusem o asemenea serbare la asil. Astfel mă hotărîu anul acesta se iau și eu parte la aceasta serbare a orfanilor, despre care s'a vorbit așa de mult în timpurile din urmă.

Posițiunea asilului este una dintre cele mai frumoase ale capitalei, alături cu mănăstirea Cotroceni, o clădire, care ne reamintese pe întreprinătorul domn al Munteniei, pe Șerban Cantacuzino, și chiar locul unde este clădit asilul a servit lui Tudor Vladimirescu de tabără întărită, când la 1821 a venit de a ocupa capitala. Chiar fîntăna din vale, pe unde se preumblă orfanii în recreațiune și care și astăzi dă o apă plăcută, poartă numele de fîntăna Brâncoveanului, numire dată de

acel domn nefericit, care s'a sacrificat pentru lege și țeară.

Dela asil ai o vedere dintre cele mai plăcute preste toată capitala țării, mai ales de pe întinsul platou, un loc dăruit asilului de cătră Maiestatea Sa regele și care face ca acest institut să aibă o curte și un loc de preumblare dintre cele mai largi, cum nu se mai află la un alt institut din țeară.

De departe se vedeau stindardele tricolore fălăind de pe turnurile înalte ale edificiului și ale capitalei, și inscripțiunea de pe frontispiciu îți arată, că două doamne generoase, două capete încoronate s'au silit pe întrecute, ca să facă dintr'un modest început dela 1860 un institut de educațiune, care se devină unul dintre cele dintâi printre școlale noastre secundare.

La intrare în vasta sală, împodobită cu mult gust cu girlande de stejăr, mă întâmpină două domnișoare institutoare, îmbrăcate în costum negru, care se vede, că este de rigoare introdus pentru toate institutoarele și pedagogale din asil.

Publicul asistent era numeros, parte părinții și parte tutele orfanilor. Asemenea se mai observa multă lume distinsă, care mai la toate serbările institutului vine să iee parte la serbările, care produc bucurie orfanilor. Printre lume se vedeau și archiereii Calistrat, Oreanu și Timuș și din întâmplare se afla și un domn secretar al metropolitului din Bucovina, care pentru prima-ora venise să vadă capitala României.

La ora 10 precis d-na directoarea Zoe Grant, precum și archierii Calistrat, Orleanu și Timuș ocupară pe o estradă locul de onoare și directorul institutului Dr. B. Constantinescu, care conducea aceasta serbare, dete semn ca serbarea să se înceapă.

Îndată două coruri, „Di de sərbătoare“ și „Somnoroase păsele“, fură executate de către elevele claselor primare sub conducerea d-lui profesor Bănușescu. Era de mirat precisiunea, cu care executau elevele acestea coruri și unul chiar în trei voci.

După un cor din opera „Joseph“, executat de către elevele claselor I. și II. normale divisionare, se încep recităriile elevelor absolute ale celor 6 clase și care au reușit să capete diploma de maturitate.

Cea dintâiu poezie recitată a fost o dedicație Maiestății Sale reșinei Elisaveta, ca omagiu de recunoștință pentru mama duioasă a orfanilor. Eată două strofe:

Printre multe bifeceri, ce cu drag ai dat tu țării, Este, o! prea bună doamnă, și 'ngrijirea de orfani.

Măna-ți ce-i deprinsă a șterge lacrimile intris-tării De pe fețe suferinde, o simțim de atâți ani. Totul ce ne stă 'n putere este-a noastră blândă rugă

Cătră-acel atotputernic pentru tine se 'nălțăm: Veselă surzătoare se te țină mulți ani încă Pe al țării noastre scaun, unde ai te admirăm

După aceea elevele executară corul „Spede Romini“ și „Margherite“, și o elevă din clasa a VI-a recită o poezie în memoria reșospatului Davila, intitulată: „Unui bun părinte“. Eată câteva versuri din aceasta frumoasă poezie: Dacă nu erai tu 'n lume, câți orfani pătrunși de jale

Am vedé fără speranță rătăcind pe-a vieții cale! Câte suflute frumoase ce luminează dai țării S'ar fi stins de mult cădute în abisul desperării.

Dumnezeu te-a trimis nouă, ca jertfând averi, putere Să alini a României și-a orfanilor durere. Bucură-te deci... Orfanii aji orfani ei nu mai sânt; Au în ceruri un părinte și-un asil pe-acest pământ.

Elevele întonară apoi un cor „Sub turn“, de Pergolese și „Dor de mare“, de Il Cohen, după care o elevă din clasa VI-a recită poezia „O datorie sacră“, dedicată profesorilor, care le-au făcut educațiunea în asil. Eată cum se exprimă recunoștința elevelor cătră profesorii lor:

Ce s'ar alege oare din mugurul de floare De n'ar avé lumină, căldură dela soare? Ce s'ar alege 'n lume de tinéru vlăstar, De n'ar fi cu 'ngrijire câtat de grădinar?

Dar voi, stimați profesori, la al sciinții soare Din fiecare mugur format-ați câte-o floare. Și prin a voastră muncă aji prefăcut vlăstarul În pomi cu fructe bune, cum face grădinarul. Fiți veseli deci voi care prin părintesci povești Condus-ați pe căi bune a noastre tinerețe. Și pentru-atâta muncă și nobilă sciință Primiți respectul nostru aji drept recunoștință.

Două eleve executară apoi un duett de Mendelson, după care o elevă din clasa VI. țină o mică disertație în limba franceză asupra țării:

„Comparațiune între cele patru virste ale omului și cele patru timpuri ale anului“. Clasele normale întonară un cor de Gounod. „La cigale et la fourmis“ și o elevă cântă un solo: „Ave Maria“.

Una din elevele absolvente ale clasei VI. în numele colegelor ei absolvente, care anul acesta părăsesc Asilul, se adresează cătră elevele ce rămân în institut prin câteva versuri intitulate „Despărțirea“:

Sânt ceasuri în viață ce-ai vré să ocolesci, De care fugind însă silită le opresci Și trebuie cu lacrimi sau c'un suris forțat Să te despărți de-aceia ce te-au încungurât În anii dulci ai vieții de fragedă etate.

Ne-ați însoțit voioase în al vieții drum Aci cărarea noastră aji se desparte în două; Voi rămâneți: Noi însă plecăm pe-o cale nouă Spre-o țintă mult dorită ne mână tainic dorul Și cine scie? în sinu-i ce-ascunde viitorul?

La acestea răspunde o elevă din clasa V. în numele camaradelor ce rămân în institut: Regrete.

După-ce se execută de către eleve un duett și „les Bresiliennes“, dl director Dr. B. Constantinescu, făcând darea de seamă a mesului institutului pe anul trecut, arată principile, după care s'ar puté face o educațiune sănătoasă și solidă a fetelor, preservându-le atât de exagerațiunile prezentului, precum și de prejudițiile timpurilor trecute.

Premii nu s'au împărțit decât elevelor claselor primare; elevelor de clasele normale li s'au spus în public, la care din studii s'au deosebit în anul acesta școlar.

O musică militară a întonat apoi un marș și cu acesta s'a încheiat aceasta frumoasă serbare școlară. „R. L.“

VARIETĂȚI.

(O scenă hazlie.) Cetim în „Kreuzzeitung“: „Despre prințul de coroană și cancelarul se povestese următoarea istorioară drăgălașă, despre a cărei exactitate nu putem garanta, dar' care de abia credem să fie numai o invenție: Cancelarul veni într'o zi ca să se consulte cu împăratul. Până când fu anunțat, păși în ușa deschisă a unei odii laterale, din care se auăduia voci vesele de copii.

Era odaia de joc a băieților împăratului și cancelarul se uita cu plăcere, cum învîrtia prințul de coroană o flașnetă, la sunetele căreia cei doi prinți mai tineri se încercau să joace. — Abia observară cești din urmă figura cea mare a prințului Bismarck, îndată prințul Eitel Frideric merse la el și-l agrăi: „Te rog, principe Bismarck, vino și joacă împreună cu noi!“ Bismarck răspunde surzînd: sînt prea bătărî de așa ceva, într-adevăr, nu pot, dar' dacă voesc prințul de coroană să jucați împreună, apoi cînt eu la flașnetă“.

Propunerea aceasta fu primită cu entuziasm. Bismarck învîrtia la flașnetă în sudoarea feții sale, ear' cei trei prinți jucau. Atunci se deschise ușa și împăratul Wilhelm intrînd se uită mirat și mișcat la curiosul tablou. „Adevărât, trebuie să mărturisesc“, încep împăratul, „că e foarte drăgălaș dela d-ta, că te ocupi astfel cu copiii, dar', iubite principe — și ridică degetul amenințându-l în glumă — „începi tare de timpuriu! Așa de curînd se învețe clironomul venitor a juca după-cum îi cântă d-ta? Aceasta e deja a patra generație, căreia te dedici. „Principele rise, se scușă și urmă pe împăratul în odaia de consiliu. Alt-cum se asigură, că acest incident s'ar fi întîmplat câteva săptămîni înainte de aceasta, încă până nu se suise actualul împărat pe tron“.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 16 Iulie n. Regina Natalia părăsese deseară Viena și se duce la Paris, unde are de gând să petreacă până la rezolvarea definitivă a cauzei ei de divorț.

Berlin, 16 Iulie n. Stolberg și-a dat dimisia din postul seu de ministru de casă din cauza publicațiunii medicilor. Memoriul acesta a fost desaprobat și de împăratul.

Petersburg, 16 Iulie n. Împăratul Wilhelm va rămâne patru zile în Peterhof.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Agram, 17 Iulie n. Maiestatea Sa sosese la 12 Septembrie în Bellovlar la manevrele de corp împreună cu Archiducele Albrecht și cu Principele moștenitor Rudolf.

Kronstadt, 17 Iulie n. Flota de războiu ce a fost comandată pentru întimpinarea împăratului german a sosit și și-a luat poziția prescrisă. Vis-à-vis de ea se vor oprî corăbiile germane. Yacht-ul Țarului „Tarewna“ a trecut aseară pe aici la Peterhof cu părechia împărătească.

Roma, 17 Iulie n. În cerurile competente nu se confirmă scirea țiarului „Italia“ despre călătoria împăratului german în Octomvrie la Roma.

București, 17 Iulie n. În potruva așteptărilor de mai înainte, greva lucrătorilor-tipografi continuă, cele mai multe jurnale apar numai în format de jumătate ori nu apar de loc.

Bibliografie.

„Familia“. Anul XXIV, Nrul 26. Cuprinde: Petre voinicul, poveste de Gr. Sima al lui Ioan. — Răchita, poezie de Matilda Poni. — Francillon, comedie de Alexandru Dumas fiul, trad. de D. Stăncescu. — Grița, de T. C. Văcărescu. — Poessii populare, culese de Laura Vetaria Murășan. — D'a curmediuș Bucovini. — Moda (cu ilustrațiuni). — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Varietăți.

„Românische Revue“. Politisch-literarische Monatschrift, erscheint in Resicza, Süd-Ungarn; Herausgeber Dr. Cornelius Diaconovich. IV. Jahrgang, VII. Heft. Inhalt: Die „Cultur“ und ihre Missionäre in Ungarn. — Aus dem Königreiche Rumänien. — Rundschau. (Die Pariser Ausstellung. — „Romänischer Bauernaufstand in Siebenbürgen. — Zur Lage der Rumänen an den ung. Hochschulen. — Magyarisierung. — Der Chauvinismus in der Wissenschaft. — Deutsche Stimmen über Ungarn.) — Einige stat. und hist. Daten aus der Bucovina, nach T. V. Stefanelli, von Const. Morariu. — Am Fusse des alten Schlosses, Stimmungsbild aus dem Westen Siebenbürgens, von Rudolf Bergner. — Alexander Guran, von P. Br. — Die Publicationen der „Academia română“. — Die Ernte, nach V. Alexandri, von L. V. Fischer. — Literatur und Kunst. (L. V. Fischer. — Auszeichnungen. — Carmen Sylva. — Neue Bücher.) — Insetate.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 6 Septembrie st. n. a. c. imobilele Teresiei Schaub de cătră judecătoria reg. din Modos.

— 30 Iulie st. n. a. c. imobilele Vilhelminei Tornyay în comuna Marțal de cătră tribunalul reg. din Bichiș-Ghiarmat.

— 21 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Francisc Lesti de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Cata-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Toma Ignác la tribunalul reg. din Solnoc; — la rămasul după Stefan Fodor din Magyar-Hegymeg la tribunalul reg. din Rimaszombat.

Concurs în provincii:

— Contra Acațiuj Hosszu în Chezd-Oșorheiu. Conc. cms. Coloman Sándor; mas. crt. Carol Barthos. — Term. de fns. 6 Octomvrie st. n.; proced. de licu. 7 Noemvrie st. n. a. c. la tribunalul reg. din Chezd-Oșorheiu.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la procuratura reg. din Panciova cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 24 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Oradea-mare cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria reg. din Lippa cu salar de 240 fl. 40 fl. bani de cuartir și vestmintele. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de cancelist clasa a II-a la perceptorul reg. de dare din comitatul Moson cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socată cu diurnă la direcțiunea de bonuri erariale din Seghedin. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de translator din limba română la judecătoria reg. din Salonta-mare. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Less (crt. Bihor) prelîngă 100 fl. cauțiune; salar 150 fl. și 40 fl. pausale pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Hontfuzesgyarmat (crt. Hont) prelîngă 100 fl. cauțiune; salar 150 fl. și 40 fl. pausale pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Diferența dintr-un proquiu, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului.

În țeară, 14 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția și țaria.

Sosiți în Sibiu.

La 17 Iulie n.

Hotel „Neurivier“. Breitenfeld, Baumgarten, Barsany, E. Engel, A. Pray, I. Kellner, toți comercianți din Viena. Aug. Franken, profesor din Danzig. Arnold Matray din Budapesta.

Economic.

Têrgul de țeară cel mai aproape al „St. Ilie“ în comuna B-Lipova (comitatul Timișoarei), se va ține în 29 Iulie a. c. st. n. Têrgul de vite însă se va începe cu 2 zile mai înainte.

Expozițiunea pomologică. La 29 Septembrie 1888 se va deschide la Viena o expozițiune pomologică, care va ține până la 7 Octomvrie și va fi combinată cu un tîrg de fructe.

Două secțiuni din aceasta expozițiune, al căror patronaj e binevoit a-l primi A. S. I. și R. Archiducele Carol Ludovic, vor avé un caracter internațional și vor fi deschise expozițiunilor din toate țerile.

Într'una din acestea secțiuni se vor pune aparatele, care uscă fructele.

În cealaltă secțiune internațională se vor admite instrumentele și invențiunile privitoare la cultura arborilor fructiferi și exploatarea comercială a produselor lor, precum:

Altoaiele și noue procederi de altoire, cosoruri, gunoaie pentru îngrășat pământul, teasuri și mori pentru fructe, mașini pentru tăiatul și jupuitul fructelor, unelte de grădinarie de diferite feluri, aparate pentru preparațiunea mustului, noue sisteme de ambulațiune.

Expozanții străini, care vor dori să iee parte la acest concurs, vor trebui să înscuineze despre aceasta până la 25 Iulie cel mai târziu pe societatea pomologică austriacă (Oesterreicher Pomologen Verein) la Leechwald-Graz, Stiria.

Aceasta societate se însărcinează asemenea de a da toate lămuririle ulterioare ce i-se vor cere de cătră expozanți.

Modificarea unei legi în România.

În ministerul domeniilor din București s'a lucrat zilele acestea cu multă activitate la modificarea legii pentru înstrăinarea bunurilor statului.

Principalele modificări introduse se referă la modul vînderii moșțiilor și la condițiunea plății prețului.

Așa s'au suprimat cu totul vînderile în corp întreg și s'a admis sistemul vînderii numai în loturi de 5 hect. fără licitație și de 10 hect. cu licitație, dar' numai la locuitori manuali de pământ și comunelor rurale.

Ca condițiuni de plată s'au prevădut, ca valoarea loturilor de 5 hect. să se achite prin anuități compuse de 5% dobîndă și 1% amortisare, și repartisate de trimestre fără nici un avans anticipat; ear' prețul loturilor de 10 hect., se va plăti deasemenea prin anuități compuse din 5% și 2% amortisment, după tabela de amortisare și cu răspunderea anticipată a unei pătrimi din prețul eșit la licitație.

O altă dispozițiune salutară, introdusă în legea modificătoare, este cea relativă la avansul ce statul se îndatorește a face locuitorilor ce se vor stabili în satele noue formate pe moșiile sale. Avansul e de 450 lei, din care 300 lei pentru cheltuielile de instalare și cumpărarea de vite, 100 lei pentru clădirea locuiri și 50 pentru cumpărarea de instrumente agrare.

Acest avans se va adăuga la prețul locului și se va răspunde, ca și acestia, odată cu el în anuități trimestriale și după tabela de amortisare.

S'a făcut de asemenea modificări asupra procedurii vîndărilor și a condițiunilor de rîscumpărare a embaticurilor.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 13 Iulie. Grâu hectolitru fl. 5.—, grâu mesteacăt fl. 3.80, sîcăra fl. 2.90, orș fl. 2.70, ovēs fl. 1.60, cucuruzul fl. 4.—, mălaiul fl. 5.—, mazerea fl. 6.70, linteă fl. 7.—, fasolea fl. 5.40, crumpele fl. 1.10, carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 24 cr.

Piața din Sighișoara, 16 Iulie. Grâu curat hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.20; grâu mesteacăt fl. 3.30 până fl. 3.70; sîcăra fl. 3.— până fl. 3.30; ovēsul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 4.—; fasolea fl. 4.50; crumpele fl. 2.—; mazerea chilo 20 cr.; linteă 24 cr.; mălaiul 11 cr.; lumini de sîu chilo 40 cr.; sîpuncul 23 cr.; sîu brut 22 cr.; sîu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 36 cr.

Piața din Timișoara, 14 Iulie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 6.— 6.10. Sîcără fl. 4.70 4.75. Orș fl. 4.80 5.—. Ovēs mercantil fl. 4.50—4.60. Ovēs vînturat fl. 4.50—4.60. Meiu fl. 5.60 5.70. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 31.— 31.50. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 32.— 32.50.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 14 Iulie n. s'a notat: unguresci bîtrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49.— cr., nșori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 45 1/2 cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până 48 1/2 cr., transito sîrbesci grei 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îng răsăriti cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2, cumpînții la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 14 Iulie 1888.

Table with 4 columns: Sămînțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Sămînțe, Sotul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Sămînțe, Sotul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Sămînțe, Sotul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Sămînțe, Sotul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Sămînțe, Sotul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Cursul pieții din Sibiu.

din 17 Iulie st. n. 1888. Hîrtie-monetă română . . . Cump. 8.60 vînd. 8.68 Lire turcesci 11.20 " 11.25 Imperiali 10.20 " 10.25 Ruble rusesci 1.14 " 1.18

Bursa de Budapesta

Table with 4 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, etc.

Bursa de Viena

Table with 4 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, etc.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de Stat. C. F. R. 6%, etc.

Table with 4 columns: Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), etc.

Table with 4 columns: Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), etc.

Table with 4 columns: Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), etc.

Table with 4 columns: Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), etc.

Table with 4 columns: Banca Naț. (500 lei vîrs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.), etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

